

מנחות יח

עניין: אשריכם תלמידי חכמים

זהר רע"מ תרומה דף קנח ע"ב

קיימת בשכינתא ואהבת את יי' אלהיך בכל לבבך דהייט גופא • וכל נפשך דהייט נשמתא • דחמש שמות אית לה • נשמה • רוח • נפש • חיה יחידה • וכל מאריך בכל ממונא דילך קביא ושכינתא לא יוז מיך בכל אלן • אנת תשבת דאפילו או כל עלמין תחת רשותך הוית יתיב לון לאקמא לשכינתא

פרי צדיק במדבר אות ח'

[מכ"ק. ובז"ר (פי"א) אמרו זכרנו באור פניו שאינו דומה מאור פניו של אדם כו' וזהו כענין שמליט זמנחית (י"ח.) להבו פניו של כו' ולנו עיניו דמעות אשריכם ת"ח שרית חביבים עליכם כי ע"י שמחת ד"ת חכמת אדם תאיר פניו ונח"ש בנדרים (מ"ט:) כר"י דא"ל מורה יריו כו' וזהו המאור פנים דשבת ע"י התחדשות שמחה בלב דישמחו במלכותך וגו'. ובמנחות שם ס"ס ועליו הכ' אומר מה אהבתי תורתך כל היום היא שימחתי. ר"ל שבת. שהאדם תקוע ודבוק בשורש נפשו בזה הוא כל שימחו גם בלא מחיון. וכד"ש באבות דר"ג על אל תרבה שיחה עם האשה שכל שיחתן מלאה. ובת"ח אמרו (עירובין נ"ד:) שיחו אלו בעלי תלמוד שכל שיחתן תורה. וע"י תוקף האהבה בלב וזכה להיות גשרש בו כי כ"כ עד דכל וכו'] והיינו אלפיני חדות. ורומין עם נפשין שנחמדות

בן יהוידע

דף י"ח. והיה חביב לו ביותר עד לאחת. עיין בחוספות בביאור עד לאחת. ונ"ל בס"ד ש"ס אהבה מורכבת ויש אהבה פשוטה, דהיינו אדם אהב התפוחים והעגבים בשביל שגופו נהנה מהם זו היא אהבה מורכבת בתפוחים ובגופו, שאם היו מוזיקן לגופו לא היה אהב אותם, אבל אהבת האב עם בנו היא אהבה פשוטה דאפילו אין גופו נהנה ממנו ואפילו אם מלערו הוא אהב אותו כ"י אהבה אחת, דכונה בבן, וכן יש אהבה בין איש לרעהו ובין הרב לתלמידו ובין אדון לנושרהו, יש מורכבת דלוהבים בשביל שנהנה מהם ויש פשוטה כאהבת אב לבנו, ונ"ש כאן חביב עליו ביותר עד לאחת, ר"ל חביב זה שמחבבו הוא נמשך מן אהבה שהיא אחת דאיה מורכבת. אי נמי אחת כינוי לתורה כמ"ש רז"ל במדרש, דכתיב תורה אחת יהיה לכם, וידוע דאהבת החורה היא אהבה נפשית, וכן כאן היה מחבבו חבוב נפשי כמו האחת היא החורה:

שם. אשריכם ת"ח שרית חביבין עליכם ביותר. כ"ל בס"ד דוד הע"ה אמר שם אנכי על אמרתך נמלא שלל רב, נמלא דבזה שמחת החורה לשמחת הממון, אמנם אני רואה בכם עתה שרית חביבין עליכם יותר מן שלל רב שאמר דוד הע"ה, כי השלל המעט אין בו שמחה משא"כ דברי תורה שמחים בה אפילו במעט דהא ראה שלטנו פניו ביותר אפילו על דבר אחד מן החורה ונמלא ד"ת חביבין עליכם ביותר מן השלל דנקט דוד הע"ה:

שם. קרא עליו המקרא בזה מה אהבתי תורתך כל היום היא שימחתי. י"ל הלא פסוק זה אין בו שייכות לענין השמחה והול"ל פסוק פקודי ה' ישרים משמחי לב או שם אנכי על אמרתך. ונ"ל בס"ד הוא ראה שמחה גדולה על דבר אחד דוקא, וזה הידוע דעל דבר אחד כ"כ שמח כ"ס א"י כינוי שנים או עשר אי מזה דברים, ועל זה הביא מה אהבתי תורתך, דכ"י קראמר דוד הע"ה אע"פ דרבה מלוקח מאר דהתורה רחבה מני ים, עכ"ל גם שא"ש חלק המעט ממנה שנקרא מה, עכ"ל אהבתי תורתך וכ"ש כאשר אביג חלק גדול ממנה, וזה חלק המועט הנקרא מה אינו בעיני מה אלא ארצות הרבה כאלו כל היום היה שימחתי בו:

חזון איש אמונה ובטחון פ"ג, כ

ואמרו מנחות י"ח א', איך כשהלכתי למאות מדותי אלא ר"א כן שמוע כו' מלאחי יוסף הכבלי יושב לפניו והיה חביב לו ביותר עד לאחת, א"ל רבי השוחט את הזבח להביא מדמו למחר כו' מנחה א"ל כשר אלא שר"א פוסק, להבו פניו של יוסף הכבלי כו' עכשיו ששנית לי פסול החזרת לי אצדתי, ולגו עיניו של ר"א ב"ש דמשיח, אמר אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבין עליכם ביותר, קרא עליו המקרא: בזה מה אהבתי תורתך כל היום היא שימחתי וגו'. דברי חז"ל כשמן העוב יורד לעמנות להלביב הלצנות לאהבת החורה ולשעשע על זיו חמדתה, עד שכלתה נפשו של יוסף הכבלי באצדא הלכה אחת ואשר להבו פניו לחדות עוזו בהחזרת אצדתי, ואשר התפעלות נפשו של ר"א על אהבת תלמידו הזלוגו את עיניו דמעות של גיל והנאה זיו מילוי המדות. והבדוק נפשו משיון ההלכה, ואשר חשך בזה את נפשו מלעטום מעם חכמה, הלא לא אצדא אחת אצד, רק איבד את כל ישותו וישם את כל היותו לאפס, ומה יתרון לאויל תחת השמש, כולך חשכים ואין טובה לו, וכילד משחורב כל צבא ימיו, לא ידע את חלויו ולא ירגיש מכאוביו, פיו ידבר גבוה ולבו רכב כאיסתרא צלגותא, יגדל בעיניו קטנותותיו ושבע בחלומות, ולין ברב גאוה, את עניו לא ידע ואל החכמה לא ירעב, כאמרם אין שוטה מרגיש.

חבונה דף ז.

רבי אבימי תנא מנחות כו'. חביבה התורה על לומדיה היודעים ערכה וטובה שזוהו עונג דידהו לעמול וליגע בה אף כי להיות הדבר הנקנה בטורח וביגיעה יותר יקר לבעליו יבקשו לקנות בעמל מה שאפשר להם להשיג בהשקט ומנוחה למען יתקיים בידם ביותר וע"ז אמרו היו גולה למקום תורה הוא שקיים בעצמו אבימי לגלות ממקומו להוביר מסכת מנחות ששכח עם שהיה יכול להביא אצלו רב חסדא כדי שיע"י ליאות הדרך לא ישכחנה עוד וכן במאמר שאח"ז עלץ לבו של ר' יוסי הבבלי כשמצא עזר למה ששמע בדיון ההוא וקרא על הדבר השבת אבידה כאילו נאבד הימנו כלי יקר ומצאו כי כן הם ד"ת יקרים ליודעיה ומכירה כפי היותם נחשבים לבלום מאת הסבילים. וזה שאמר שלמה [משלי ג] יקרה היא מפגעים וכל חפצים לא ישוו בה רצה בזה שעל האמת התורה יקרה מכל פגעים שבעולם אלא שרצון וחפץ כל האנשים אינו שווה ודומה בה כי מי יערכנה מכל זהב ופמדת כוש ומי הוא בעיניו נמובה ונמס: תניא אמר

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON